

Stacheldraht ziekte oftewel ook barbed wire disease

Momenteel vinden er rondom ons uitermate tragische gebeurtenissen plaats en velen voelen een hopeloosheid omdat ze ervan uitgaan dat je aan deze situatie niets kan doen. Deze denkwijze is fundamenteel verkeerd. Hier wens ik een kleine bijdrage te geven je wel degelijk iets kan bijdragen zodat er in de toekomst meer menselijkere omstandigheden kunnen ontstaan.

Kijken we eerst eens naar het bewustzijn van krijgsgevangenen na jaren van opsluiting en het maakte niet uit wie er opgesloten was, welk beroep je vooraf bezat, welke verzorging ze genoten,.. dit speelde totaal geen rol. Velen ontwikkelden het ziektebeeld dat men na WOI 'Die Stacheldraht-Krankheit' of 'barbed wire disease' is beginnen noemen. De krijgsgevangenen werden apathisch, verloren interesse in het leven en dit onafhankelijk van hun behandeling. Zie Dr. A. L. Vischer.

Ook Victor Frankl beschrijft in zijn boek '...trotzdem Ja zum Leben sagen' hoe het bewustzijn van de gevangenen, om de gruwel te kunnen overleven, apathisch werd, een innerlijke leegte ontstond, er meestal geen enkele vorm van sentimentaliteit aanwezig was en de mensen geen enkele eigen beslissingen namen want iedere beslissing kon de dood tot gevolg hebben en dus liet men het noodlot zijn werk doen. Hier zie je hoe de mensen totaal onmenselijk werden.

Een apathie is een zielsontwikkeling je met je bewustzijn naar binnen brengt en je jezelf afsluit van de realiteit, je sluit het gevoelsleven uit je komt in een afgesloten, opgesloten wereld terecht waarbij je de realiteit niet meer echt waarneemt en aanvoelt. Persoonlijk heb ik nog les gegeven aan gevangenen en ook daar kon je bij velen een soort apathie vaststellen.

Is het ondertussen niet zo dat er bij velen onder ons ook zo'n apathie waarneembaar is. Een gevoel van hopeloosheid heeft zich van ons meester gemaakt en dit is onafhankelijk van je standpunt tegenover Corona en de maatregelen. Dit ontstaat omdat we zoveel niet meer mogen doen en ook omdat we niet meer zelfstandig in het leven mogen staan, niet meer echt mogen denken en handelen.

Het is uitermate belangrijk dat je het bewustzijn zelfstandig in een activiteit brengt. Iedereen kan door zijn denken een kracht in het bewustzijn ontwikkelen dat noodzakelijk is voor de eigen mentale en fysieke gezondheid. Maar ook omdat als veel mensen in hun bewustzijn, in hun denken, voelen en handelen actief blijven, nog meer wanneer dit vrijwillig en bewust gebeurt, dit voor de maatschappelijke toekomst een betekenis heeft, dit schept mogelijkheden.

Een kleine voorstelling kan hier helpen om een gevoel te krijgen welke uitwerking een actief bewustzijn heeft. Stel je zit met een vijftal mensen samen in een ruimte. Iedereen kijkt verveelt toe of zit op zijn gsm te tokkelen. Je medemensen zijn niet betrokken noch geïnteresseerd in wat dan ook. Hoe voelt dit aan, hoe voel je jezelf, werkt dit opbeurend?

Stel je nu even het omgekeerde voor. Je zit met enkele mensen samen en iedereen is geïnteresseerd, levert bijdragen rond een onderwerp, bespreekt en onderzoekt en is levendig. Hoe voelt dit aan, hoe voel je jezelf?

Het antwoordt is niet moeilijk te vinden, toch?

Het wordt interessant als je nog even verder denkt. Wat gebeurt er nu in de ruimte? De ruimte is in het eerste geval leeg en in het tweede geval voller, vreugdiger. Maar deze leegte of dit gevuld zijn reikt verder dan de ruimte waarin je je bevindt. Stel je nu eens voor dat iedereen in België of toch heel veel mensen in hun bewustzijn actief blijven, nadenken, onderzoeken, inhoudelijk hun leven vullen, plannen maken voor de toekomst,... Dan wordt de ruimte (laten we dit maar als beeld nemen) in België gevuld met krachten waardoor de leegte, de hopeloosheid en vooral de eenzijdigheid waarmee dit beleid nu tewerk gaat overwonnen zal worden. Dit beleid met de eenzijdige maatregelen kan niet behouden blijven als iedereen in een levendigheid, in een onderzoek blijft en zich niet in de hopeloosheid laat meedrijven.

Mensen, blijf actief in het bewustzijn en probeer in geen enkel geval om anderen te overtuigen of om je gelijk te halen, verneder jezelf ook niet op het niveau waarop anderen je onmenselijk aanspreken of benaderen. Probeer telkens opnieuw inzichten te verwerven om zo nieuwe gevoelens en een innerlijke vrijheid te ontwikkelen. Zo verzorg je niet alleen jezelf maar kan de maatschappij in zijn geheel in de toekomst nieuwe mogelijkheden ontwikkelen.